

Çocuk ve Deniz Papağanı

Çınar BİBER

Çocuk ve Deniz Papağanı

Çınar BİBER

Rüzgârlı bir sabah, deniz kenarında, parlak sarı yağmurluğuyla bir çocuk yeşil bir uçurumun kenarında duruyordu. Adı Leo'ydu ve kırmızı sırt çantasında bir eskiz defteriyle bir kalem vardı. Turuncu gagalı, komik küçük deniz kuşlarını, deniz papağanlarını görmeye gelmişti. "Sabırsızlanıyorum!" dedi, aralıklı dişleriyle gülümsemesi heyecanla genişlemişti.

Geniş kenarlı şapkalı ve yeşil korucu ceketli güler yüzlü bir rehber ona doğru yürüdü. "Deniz papağanı kolonisine hoş geldin!" dedi neşeyle. "Ben Korucu May. Deniz papağanları her ilkbahar buraya yavrularını büyötmeye gelir." Leo etrafına bakındı ama hiç deniz papağanı göremedi. "Neredeler?" diye sordu şaşkınlıkla. Korucu May güldü. "Çimenlerin içinde saklanıyorlar!"

Korucu May, Leo'yu dar bir patika boyunca yürüttü. "Deniz papağanları yumuşak toprakta çukurlar kazar," diye açıkladı. "Her çift rahat bir tünel yapar ve içine bir yumurta bırakır." Leo'nun gözleri kocaman açıldı. "Yani yuvalar yerin altında mı?" diye sordu. "Evet ve çimenlerin altında gizliler," dedi Korucu May. "Nereye bastığına dikkat etmelisin."

Tam o sırada bir deniz papağanı bir yuva girişinden paytak paytak çıktı. Siyah beyaz tüyleri, parlak turuncu bir gagası ve turuncu perdeli ayakları vardı. Smokin giymiş küçük bir palyaço gibi görünüyordu. "İşte bir tane!" diye fısıldadı Leo. Deniz papağanı yuvarlak beyaz yüzünü yana eğdi ve koyu gözlerle onlara baktı. Sonra kanatlarını çırpı ve telaşla yuvasına geri döndü.

Korucu May dizlerinin üzerine çöktü ve çimendeki küçük bir çukuru işaret etti. "Bunu görüyor musun?" dedi. "Bu bir yuva girişi. Deniz papağanı ailesi içeride, güvende ve sıcacık." Leo yaklaştı. Hafif bir hışırtı duydu. "Ne kadar iyi gizlenmiş," dedi. "Orada olduğunu asla anlayamazdım."

"Sorun da bu," dedi Korucu May. "Ziyaretçiler bazen daha iyi görmek için patikadan çıkıyor. Dikkatsiz bir adım bir yuvayı ezebilir ve içindeki yavrulara zarar verebilir." Leo mavi lastik çizmelerine baktı. Yuvaya ne kadar kolay basabileceğini düşündü. "Bu çok kötü!" dedi. "Onları nasıl koruyabiliriz?"

Korucu May gülümsedi. "Patikalarda kalarak ve güvenli bir mesafeyi koruyarak başlayabiliriz," dedi. "Ve başkalarına da aynısını yapmayı öğretebiliriz." Leo bir an düşündü. Sonra kırmızı sırt çantasından eskiz defterini ve kalemmini çıkardı. "Bir fikrim var!" dedi. "Ziyaretçilere yuvaları nasıl koruyacaklarını göstermek için resimli bir rehber yapabilirim."

Leo bir banka oturdu ve çizmeye başladı. Önce yuvasından dışarı bakan bir deniz papağanı çizdi. Sonra çimendeki bir ayak izinin üzerine büyük kırmızı bir çarpı çizdi. Patıkada kalan gülümseyen bir çocuk çizdi. "Bu, insanlara yuvaların nerede olduğunu gösterecek," dedi. "Ve onlara dikkatli olmalarını hatırlatacak."

Korucu May çizimlerine baktı. "Bunlar harika, Leo!" dedi. "Bir şeyleri açıkça anlatma konusunda gerçek bir yeteneğin var." Leo'nun yüzü parladı. Yuvasının içinde güvende olan bir deniz papağanı ailesinin resmini ekledi. Altına şöyle yazdı: "Lütfen patikada kalın. Deniz papağanlarının evleri çimenlerin altında!"

Sonra Leo bir çift dürbün resmi çizdi. "Güvenli bir mesafeyi koruyun," dedi. "Böylece çok yaklaşımdan izleyebilirsiniz." Mutlu turuncu gagalı bir deniz papağanı çizdi. Sonra tıpkı kendisi gibi eskiz defteriyle patikadan izleyen bir çocuk çizdi. "Mükemmel!" dedi Korucu May.

Leo'nun resimli rehberini patikanın başına astılar. Kısa süre sonra ziyaretçiler gelmeye başladı. Köpekli bir aile durup baktı. "Buna bakın, çocuklar!" dedi anne. "Patikada kalmalıyız." Çocuklar başlarını salladı ve kurallara uydu. Leo, insanların rehberini okuyup gülümsemesini gururla izledi.

Küçük bir kız deniz papağanı ailesinin çizimini işaret etti. "Çok tatlılar!" dedi. "Ben de onları korumaya yardım etmek istiyorum." Leo'nun içi sıcacık oldu. "İşe yarıyor!" diye fısıldadı Korucu May'e. "İnsanlar dinliyor!" Korucu May ona başparmağını kaldırdı. "Bugün gerçek bir fark yarattın, Leo," dedi.

Güneş batmaya başladığında Leo ve Korucu May patika boyunca geri yürüdüler. "Biliyor musun," dedi Korucu May, "doğa en iyi şekilde sorumlulukla yaşanır. Ona iyi baktığımızda herkes, deniz papağanları da dahil, ondan keyif alabilir." Leo başını salladı. Deniz papağanlarının dalgaların üzerinde sallandığı denize baktı. "Bu günü asla unutmayacağım," dedi.

Eve dönerken Leo eskiz defterini yeniden açtı. Bir resim daha çizdi: turuncu gagasıyla el sallayan bir deniz papağanı. Altına şöyle yazdı: "Yuvaları koruyun. Patikada kalın. Güvenli bir mesafeyi koruyun." Bunu okuldaki arkadaşlarına göstereceğini biliyordu. Belki onlar da yardım edebilirdi.

Ertesi ilkbahar Leo deniz papağanı kolonisine geri döndü. Resimli rehberinin hâlâ patikanın başında asılı olduğunu gördü; biraz solmuş ama hâlâ netti. Ziyaretçiler kurallara uyuyordu. Deniz papağanları çimenlerde paytak paytak yürüyor, güvende ve sağlıklıydılar. Leo aralıklı dişleriyle gülümsedi. Yeni deniz papağanı yavrularını çizmek için eskiz defterini çıkardı.

Deniz papağanlarını izlerken Leo gurur duydu. Çocukların bile deniz kuşlarını korumaya yardımcı olabileceğini öğrenmişti. Korucu May yanına geldi. "İyi bir şey başlattın, Leo," dedi. "Unutma, doğa en iyi şekilde sorumlulukla yaşanır." Leo başını salladı. Her zaman güvenli bir mesafeyi koruyacağını ve patikada kalacağını biliyordu; başkalarının da aynısını yapmasına yardımcı olmak için çizmeye devam edecekti.